

"ישיבישע בלאט" "לאמדעס" ב"דף היום" בשו"ת ומ"מ

השאלות

דף טו.

א. במזיד לא יאכל עולמית, ופרש"י דהוא קנס, ובלבוש או"ח שיח' א' פסק שהוא מה"ת וצ"ע מהיכן מקורו?

ב. ונוקמא וכו', דאמר לא שנא שווג ולא שנא מזיד לא יאכל, וקשה למה הזכיר כלל דינו במזיד, היה לו לומר ונוקמא בשווג וכו"י הסנדלר?

ע"ב

א. השוחט לחולה בשבת, מותר לבריא באומצא, ויל"ע לדעת ר"ש האם תהיה גם כשנשחטה לצורך חולה שחלה היום?

ב. והציפורן, ופסולו הוא משום מחובר, ויל"ע האם גם בציפורן בהמה פסול, וכן יל"ע למה בגט אף דפסול מחובר גט שכתב על קרן פרה כשר?

התשובות

ע"א

א. ע"י באחרונים מלבושי יו"ט ואליהו רבה שתמהו עליה, וע"י ראש יוסף.

ב. כן הקשה הרשב"א, ע"י מה שתירץ ב-ב' אופנים וע"י שיטמ"ק.

ע"ב

א. דעת הר"ף והרמב"ם שבת ב' ט' דגם בחלה בשבת אין בו מוקצה, ולא דמי הדליקו בער"ש שדחאו בידיים, ודעת הר"ן והראב"ד לאסור דהוי כמו מה שנתלש מהמחובר בשבת דאסור, וע"י בב"י שיח' שמחלק בין תלישה דאפשר בקל לשחיטה דבעי מומחה.

ב. בשו"ע ו' ב' פסק דגם שן וצפורן המחוברים בבהמה פסולה, וברעק"א תמה דבהמה אין פסול מחובר דלא הוקשה לקרקע, וע"י תפארת יעקב דחילק שהכא דפסול מחובר נלמד מקרא ד'ויקח את המאכלת' כל מה שלא ניתן להלקח בפני עצמו הוי מחובר, וע"י בב"ח שם, ובטז' אבה"ע קכד' ב' כתב דגט על בהמה שרי דכיון דכתיב ונתן, כל דבר שיכול להנתן, אף שיהיה ע"י נתינת כל הבהמה לא חשיב מחובר.

"מראי מקומות"

במזיד לא יאכל, ופרש"י ותוס' דהיינו בשבת אבל למוצ"ש שרי אחר זמן כדי שיעשו, וכן בשווג לר"י, ובראשונים הביאו שיטת הגאונים ור"י שמוצ"ש מותר מיד, וע"י ב"ח שיח' א' בבאור מחלוקתם, ובמג"א סק"ב, וכשעשה לחולה בהיתר, לכו"ע א"צ בכדי שיעשו.

בדעת רבי יהודה ע"י פרש"י בד"ה רבי, וע"י רשב"א, ובמהרש"ל תמה על רש"י וע"י מהרש"א כי מורי רב לתלמידיה וכו', וכתבו התוד"ה מורי דהלכה כר"מ, והר"ף והרמב"ם ועוד ס"ל דהלכה כר"י, ובדעת הרא"ש נחלקו הב"י והב"ח ב-שיח', וע"י בהגר"א סק"א, ולענין איסור דרבנן, ע"י ש"ש סק"ב ובמשב"ז והלבוש שם סק"א.

ומשתיק ליה, וע"י רשב"א למה השתיקו הרי אפשר לאוקמי כר"ש דמתיר מוקצה מחמת איסור כשלא דחה בידיים.

ע"ב

תוד"ה כגון, הקשו מה נעשה למ"ד דיש מוקצה לחצי שבת, ע"י תי' ובשיטמ"ק תי' דרך בדבר שגופו השתנה כמו גרוגרות וצימוקים שתפחו אמרינן הכי, וע"ע שו"ת רעק"א תנינא קג' כ'.

כגון שקצץ לו דלעת, וע"י רש"י ב' פירושים מתי קצץ, וע"י רשב"א ומהרש"א, וע"י תוס', ועוד פי' ע"י באור הגר"א שיח' ח'.

המבשל לחולה בשבת, וע"י רשב"א דהחשש שמא יוסיף חתיכה אחר שהניח הקדרה שהוא איסור דאורייתא ולא שיניח הרבה חתיכות קודם שזה רק מרבה בשיעורים.

והשיניים, ע"י רש"י דאיירי במחובר בלחי הבהמה, ומשמע דאין איסור משום מחבר, ודעת הטור ע"י בלבוש ו' ג' דיש לאסור משום מחובר, וע"י תבו"ש שם וחוסן ישועות.

רש"י ד"ה דילמא, ושמעין מהכי וכו', וע"י רא"ש ור"ן דע"י היכר כמו עטיפת מטלית על מקום הפגימה שרי, וע"י מהר"ם שיק מה רצה רש"י ליישב בהלכה זו.

אלא צור וקנה וכו', וע"י צל"ח למה הגמ' הקשתה מיד על צור וקנה מהמשנה לבריתא, ובלב אריה הקשה למה לא הקשו סתם שמאיזה טעם יאסר שחיטה בקנה וצור, וע"י תפארת יעקב, וע"ע מש"כ על התוד"ה אלא.

ורמיניה בכל וכו', והא דכאן פשוט דכל לכתחילה, ע"י מהרש"א צל"ח ותפארת יעקב.

עד כאן לא מכשיר רב חייא אלא דיעבד, והטעם שלכתחילה לא, ע"י תוד"ה כאן שהוא משום שמא ידרוס, וברשב"א הוכיח מכאן דבמחובר מעיקרו גם לרב חייא פסול.

או קנה העולה מאליו וכו', וע"י רש"י שבא לאפוקי שלא נטעו אדם, וע"י תוד"ה או שהיה, וע"י לב אריה שתלה מחלוקתם במה שנחלקו איך להעמיד את מחלוקת רבנן ורבי יוסי בע"ז מה; וע"י תפארת יעקב ומהר"ם שיף שמחלקים בין ע"ז לשחיטה.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעח'
ל"שיבישע בלאט" מהדורה מתוקנת ומורחבת, או לקבלת הדף מידי יום
שלח בקשה ל- 7652935@gmail.com ואנו נשלח לכם בל"ג, מידי יום.